

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Med hensyn til det regionale udbud har jeg sådan set en forestilling om, at den måde, ministeren vil benytte denne bemyndigelse på, naturligvis er at tage det udgangspunkt, at for så vidt der er et behov for en uddannelse, skal den også være der. Det er sådan set ikke så odiøst.

Kunne man forestille sig en undervisningsminister, eller kunne fru Margrethe Vestager forestille sig en undervisningsminister, der ville sige: Her er et behov for en uddannelse, ergo skal vi ikke have den? Det er jo at lægge nogle intentioner ned over en minister, som næppe nogen minister i det danske politiske system ville komme frem til.

Så spørger fru Margrethe Vestager sådan lidt til, hvordan man forestiller sig at unge og voksne skulle kunne uddanne sig sammen i sådan nogle supermarkeder. Jeg vil sige, at det da er en spændende tanke. Rent faktisk er den udmøntet på flere AMU-centre, rent faktisk er der flere institutioner med erhvervsrettet uddannelse, som benytter netop det som et værktøj til at tilbyde spændende uddannelse til unge og voksne.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Vil det sige, at ordføreren forestiller sig, at man f.eks. nedlægger vores VUC'er for at bede de lokale gymnasier om at varetage det udbud i stedet for, altså at man lukker velfungerende voksenuddannelsesmiljøer, som er små, fordi man gerne vil have, at gymnasiet får et lidt større volumen? Er det det, ordføreren forestiller sig?

Hvem skal fastlægge, hvad behovet er? For det er jo ikke regionen, der ligesom har planlægningsværktøjer, eller hvad det nu kan være, til at sige noget om behovet. Er det de unges søgning, der afgør, om der er behov? Er det erhvervslivet, der afgør, om der er behov? Hvem afgør, om der er behov i forhold til den bemyndigelse, ministeren har? Det er jo det, der bliver det helt afgørende i forhold til at opretholde en vidt forgrenet uddannelsesstruktur.

Kl. 14.40

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Nu er det sådan på erhvervsuddannelsesområdet, det ved fru Margrethe Vestager også, at det er ministeren, der træffer beslutning om, hvilke uddannelser der udbydes hvor, men efter indstilling fra de faglige udvalg. Jeg er så bekendt

med, at man i forbindelse med den udbudsrunde, der i sin tid var under fru Margrethe Vestager som undervisningsminister, valgte ikke at imødekomme de indstillinger, der var kommet fra fagudvalgene, men valgte at lave et bredere udbud ud fra en regionalpolitisk hensyntagen, går jeg ud fra. Og det var i og for sig politisk fuldstændig korrekt.

Når fru Margrethe Vestager valgte at tage det hensyn som undervisningsminister, tror jeg godt, at jeg kan tillade mig at sige, at det har jeg også en forventning om at en Venstreundervisningsminister vil gøre. Eller hvis nu det skulle gå helt galt og det skulle blive en fra Socialdemokratiet eller et andet parti, der skulle blive undervisningsminister, tror jeg da rent faktisk, at man ville tage hensyn til, at der var nogle lokale behov, som ønskedes opfyldt.

Regionerne har en koordinerende rolle. Og med hensyn til fordeling af eleverne, vil regionerne fremover også have elevfordelingsudvalg, som kan komme med indstilling til, hvordan eleverne bliver fordelt på de enkelte gymnasier.

Jeg er nødt til lige afslutningsvis at sige: Selvfølgelig ønsker vi ikke i Venstre, at der nedlægges små velfungerende VUC'er.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ordføreren talte i et tidligere svar om, at ungdomsuddannelserne skulle blomstre side om side, og det lyder jo vældig smukt. Jeg holder også meget af blomster, men jeg har den erfaring, at hvis blomster skal blomstre, skal de have næring. Det koster altså nogle penge, hvis uddannelser skal kunne blomstre.

Det er utrolig svært at se, hvad man forventer af penge. Ordføreren prøvede at snakke udenom før, da fru Pernille Rosenkrantz-Theil spurgte til forskellen mellem erhvervsskolerne og gymnasierne. Derfor vil jeg gerne høre, om ordføreren kunne forklare, hvordan det kan være, at det under valgkampen i 2001 var et stort valgløfte fra Venstres side, at der skulle rettes op på det efterslæb, der var på erhvervsskolerne, og som altså dengang blev regnet ud til at være på omkring 800 mio. kr. Nu blev det til, tror jeg, omkring 50 mio. kr., der så blev givet til erhvervsskolerne, men jeg forstår ikke, hvordan man pludselig kan få vendt det til, at erhvervsskolerne faktisk har det meget bedre end gymnasierne, hvor alle andres indtryk ellers er, også på baggrund af de nøgne tal, at gymnasierne har en del bedre økonomi end erhvervsskolerne.